

॥पञ्चमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां तृतीयकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः॥

पूर्णा पश्चादुत पूर्णा पुरस्तादुन्मध्यतः पौर्णमासी जिंगाया। तस्यां देवा अधि संवसन्त उत्तमे नाकं इह मांदयन्ताम्। यत्ते देवा अदंधुर्भागधेयमांवास्ये संवसन्तो महित्वा। सा नौ यज्ञं पिपृहि विश्वारे रुयिं नौ धेहि सुभगे सुवीरम्। निवेशंनी सुङ्गमनी वसूनां विश्वा रुपाणि वसून्यावेशयन्ती। सुहुस्तुपोषः सुभगा रराणा सा नु आ गुन्वर्चसा (१)

संविदाना। अर्गीषोमौ प्रथमौ वीर्येण वसूनुद्रानांदित्यानिह जिन्वतम्। माध्यः हि पौर्णमासं जुषेथां ब्रह्मणा वृद्धौ सुकृतेन सातावथास्मभ्यः सहवीराः रुयिं नियच्छतम्। आदित्याश्वाङ्गिरसश्वाग्नीनादधत् ते दर्शपूर्णमासौ प्रैफसन्तेषामङ्गिरसां निरुतः हविरासीदधाऽऽदित्या एतौ होमांवपश्यन्तावजुहवुस्ततो वै ते दर्शपूर्णमासौ (२)

पूर्व आऽलभन्त दर्शपूर्णमासावालभेमान एतौ होमौ पुरस्ताज्ञहयास्माक्षादेव दर्शपूर्णमासावा लभते ब्रह्मवादिनो वदन्ति स त्वै दर्शपूर्णमासावालभेत य एनयोरनुलोमं च प्रतिलोमं च विद्यादित्यमावास्योया ऊर्ध्वं तदनुलोमं पौर्णमास्ये प्रतीचीनं तत्प्रतिलोमं यत्पौर्णमासीं पूर्वामालभेत प्रतिलोममेनावा लभेतुमुमंपूक्षीयमाणमन्वपं (३)

क्षीयेत सारस्वतौ होमौ पुरस्ताज्ञहयादमावास्या वै सरस्वत्यनुलोममेवैनावा लभते-उमुमाप्यायमानमन्वा प्यायत आग्नावैष्णवमेकादशकपालं पुरस्तान्निवपेष्यसरस्वत्यै चरुः सरस्वते द्वादशकपालं यदाग्नेयो भवत्यग्निर्वै यज्ञमुखं यज्ञमुखमेवद्विं पुरस्ताद्वत्ते यद्वैष्णवो भवति यज्ञो वै विष्णुर्यज्ञमेवारभ्य प्रतंनुते सरस्वत्यै चरुर्भवति सरस्वते द्वादशकपालो-उमावास्या वै सरस्वती पूर्णमासः सरस्वान्तावेव साक्षादा रभत क्रष्णोत्याभ्युः द्वादशकपालः सरस्वते भवति मिथुनत्वाय प्रजात्यै मिथुनौ गावौ दक्षिणा समृद्धै॥ (४)

वर्चसा वै ते दर्शपूर्णमासावपं तनुते सरस्वत्यै पश्चविश्वान्तश्च॥ ४॥

[४]

ऋषयो वा इन्द्रं प्रत्यक्षं नापश्यन्तं वसिष्ठः प्रत्यक्षमपश्यथ्मोऽब्रवीद्वाह्यं ते वक्ष्यामि यथा त्वत्पुरोहिताः प्रजाः प्रजनिष्यन्तेऽथ मेतरेभ्युः ऋषिभ्यो मा प्र वौच इति तस्मा एतान्धस्तोमंभागानब्रवीत्ततो वसिष्ठपुरोहिताः प्रजाः प्राजायन्त तस्माद्वासिष्ठो ब्रह्मा कार्यः

प्रैव जायते रुश्मिरसि क्षयाय त्वा क्षयं जिन्वे- (५)

त्यांह देवा वै क्षयो देवेभ्य एव यज्ञं प्राऽऽहु प्रेतिरसि धर्माय त्वा धर्मं जिन्वेत्याह मनुष्यां वै धर्मो मनुष्येभ्य एव यज्ञं प्राऽऽहान्वितिरसि दिवे त्वा दिवं जिन्वेत्याहैभ्य एव लोकेभ्यौ यज्ञं प्राऽऽहं विष्टुभ्योऽसि वृष्ट्यै त्वा वृष्टि जिन्वेत्याहृ वृष्टिमेवावं (६)

रुन्धे प्रवास्यनुवासीत्याह मिथुनत्वायोशिगंसि वसुभ्यस्त्वा वसूजिन्वेत्याहाष्टौ वसंव एकांदश रुद्रा द्वादशाऽऽदित्या एतावन्तो वै देवास्तेभ्य एव यज्ञं प्राऽऽहौजोऽसि पितृभ्यस्त्वा पितृजिन्वेत्याह देवानेव पितृननु सं तनोति तन्तुरसि प्रजाभ्यस्त्वा प्रजा जिन्वे- (७)

त्यांह पितृनेव प्रजा अनु सं तनोति पृतनाषाढ़सि पशुभ्यस्त्वा पशूजिन्वेत्याह प्रजा एव पशूननु सं तनोति रेवदस्योषधीभ्यस्त्वौषधीर्जिन्वेत्याहौषधीष्वेव पशून्प्रतिष्ठापयत्यभिजिदसि युक्तग्रावेन्द्राय त्वेन्द्रं जिन्वेत्याहाभिजित्या अधिपतिरसि प्राणाय त्वा प्राणं (८)

जिन्वेत्याह प्रजास्वेव प्राणान्दधाति त्रिवृदसि प्रवृद्सीत्याह मिथुनत्वायं सऽरोहोऽसि नीरोहोऽसीत्याहृ प्रजात्यै वसुकोऽसि वेष्टश्रिरसि वस्यष्टिरसीत्याहृ प्रतिष्ठित्यै॥ (९)

जिन्वेत्यवं प्रजा जिन्व प्राणजिन्वशब्दं ॥५॥

[२]

अग्निनां देवेन पृतना जयामि गायत्रेण छन्दसा त्रिवृता स्तोमैन रथन्तरेण साम्ना वषद्वारेण वज्रेण पूर्वजान्प्रातुव्यानधरान्प्यादयाम्यवैनान्बाधे प्रत्यैनान्नुदेऽस्मिक्षयेऽस्मिन्मूलिलोके योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मो विष्णोः क्रमेणात्यैनान्क्रामामीन्द्रेण देवेन पृतना जयामि त्रैष्टुभेनु छन्दसा पश्चदशेनु स्तोमैन बृहता साम्ना वषद्वारेण वज्रेण (१०)

सहजान् विश्वैभिर्देवेभिः पृतना जयामि जागतेन छन्दसा सप्तदशेन स्तोमैन वामदेव्येन साम्ना वषद्वारेण वज्रेणापरजानिन्द्रेण सुयुजो वय ९ सांसुद्यामं पृतन्युतः। ग्रन्तो वृत्राण्यप्रति। यत्ते अग्ने तेजस्तेनाहं तेजस्वी भूयासं यत्ते अग्ने वर्चस्तेनाहं वर्चस्वी भूयासं यत्ते अग्ने हरस्तेनाह ९ हरस्वी भूयासम्॥ (११)

बृहता साम्ना वषद्वारेण वज्रेण पश्चदत्वारिष्ठशब्दं ॥२॥

[३]

ये देवा यज्ञहनौ यज्ञमुषः पृथिव्यामध्यासंते। अग्निर्मा तेभ्यो रक्षतु गच्छेम सुकृतौ वयम्। आगन्म मित्रावरुणा वरेण्या रात्रीणां भागो युवयोर्यो अस्ति। नाकं गृह्णानाः सुकृतस्य लोके तृतीये पृष्ठे अधि रोचने दिवः। ये देवा यज्ञहनौ यज्ञमुषोऽन्तरिक्षेऽध्यासंते। वायुर्मा

तेभ्यो रक्षतु गच्छेम सुकृतौ वृयम्। यास्ते रात्रीः सवितर्- (१२)

देव॑यानीरन्तुरा द्यावा॒पृथि॒वी वि॒यन्ति॑। गृहैश्च सर्वैः प्रजया॒ न्वग्रे॒ सुवो॒ रुहाणास्तरता॒ रजा॑सि॑। ये देवा यंज्ञहनो॑ यज्ञमुषो॑ दिव्यध्यासंते॑। सूर्यो॑ मा॑ तेभ्यो॑ रक्षतु गच्छेम सुकृतौ॑ वृयम्। येनेन्द्राय॑ सुमभरः॑ पया॑स्युत्तमेन॑ हुविषां॑ जातवेदः। तेनांग्रे॑ त्वमुत॑ वर्धये॒मः॑ संज्ञातानाऽङ् श्रैष्ठ्य॑ आ॑ धै॒द्येनम्। यज्ञहनो॑ वै देवा यंज्ञमुषः॑ (१३)

सन्ति॑ त एषु॑ लोकेष्वासत॑ आदांना॑ विमन्थाना॑ यो॑ ददाति॑ यो॑ यज्ञते॑ तस्यां॑ ये देवा॑ यंज्ञहनः॑ पृथि॒व्यामध्यासंते॑ ये अन्तरिक्षे॑ ये दिवीत्याहैमानेव॑ लोकाऽस्तीत्वा॑ सगृहः॑ सपंशु॑ सुवर्गं॑ लोकमेत्यप॑ वै सोमैनेजानाहैवताश्च॑ यज्ञश्च॑ क्रामन्त्याग्नेयं॑ पश्चकपालमुदवसानीयं॑ निर्वपेदुग्गिः॑ सर्वा॑ देवता॑ः (१४)

पाङ्गो॑ यज्ञो॑ देवता॑श्चैव॑ यज्ञं॑ चाव॑ रुच्ये॑ गायत्रो॑ वा॑ अग्निर्गाय॑युत्रछन्दास्तं॑ छन्दसा॑ व्यर्धयति॑ यत्पश्चकपालं॑ करोत्यष्टाकंपालः॑ कार्योऽष्टाक्षरा॑ गायत्री॑ गायत्रोऽग्निर्गाय॑युत्रछन्दः॑ स्वेनैवैन॑ छन्दसा॑ समर्धयति॑ पङ्गो॑ याज्यानुवाक्ये॑ भवतः॑ पाङ्गो॑ यज्ञस्तेनैव॑ यज्ञान्नैति॑॥ (१५)

सुवितर्देवा॑ यंज्ञमुषः॑ सर्वा॑ देवताऽस्तिर्वच्चारिः॑शब्दः॑॥ [४]

सूर्यो॑ मा॑ देवो॑ देवेभ्यः॑ पातु॑ वायुरन्तरिक्षाद्यजंमानोऽग्निर्मा॑ पातु॑ चक्षुषः। सक्षु॑ शूषु॑ सवितर्विश्वचरणं॑ एतेभिः॑ सोम्॑ नामभिर्विधेम॑ ते॑ तेभिः॑ सोम्॑ नामभिर्विधेम॑ ते॑। अहं॑ परस्ताद्दहमवस्ताद्दहं॑ ज्योतिषा॑ वि॑ तमो॑ ववारा॑। यदन्तरिक्षं॑ तदु॑ मे॑ पिताभूदहः॑ सूर्यमुभयतो॑ ददरशाहं॑ भूयासमुत्तमः॑ संमानानाऽ- (१६)

मा॑ संमुद्रादाऽन्तरिक्षात्प्रजापतिरुदयिं॑ च्यावयातीन्दः॑ प्र स्नौतु॑ मुरुतौ॑ वर्षयन्तून्नम्य॑ पृथि॒वीं॑ भिन्नद्वादं॑ दिव्यं॑ नभः। उद्ग्रो॑ दिव्यस्य॑ नो॑ देहीशानो॑ वि॑ सृजा॑ दृतिम्॑। पश्वावो॑ वा॑ एते॑ यदादित्य॑ एष॑ रुद्रो॑ यदुग्निरोषधीः॑ प्रास्यामावादित्यं॑ जुहोति॑ रुद्रादेव॑ पशूनन्तर्दधात्यथो॑ ओषधीव्वेव॑ पशून् (१७)

प्रतिष्ठापयति॑ कुविर्जस्य॑ वि॑ तनोति॑ पन्थां॑ नाकस्य॑ पृष्ठे॑ अधि॑ रोचने॑ दिवः। येन॑ हृव्यं॑ वहसि॑ यासि॑ दूत॑ इतः॑ प्रचेता॑ अमुतः॑ सर्वीयान्। यास्ते॑ विश्वाः॑ सुमिधुः॑ सन्त्यग्रे॑ याः॑ पृथि॒व्यां॑ बरहिषि॑ सूर्ये॑ याः। तास्ते॑ गच्छन्त्वाहृतिं॑ घृतस्य॑ देवायते॑ यजंमानाय॑ शर्म॑। आशासानः॑ सुवीर्यं॑ रायस्पोषुङ्गु॑ स्वशिंयम्। बृहस्पतिना॑ राया॑ स्वगाकृतो॑ मह्यु॑ यजंमानाय॑

तिष्ठ॥ (१८)

सुमानानामोर्पीच्युव पशूनमहू यज्मानायैकंश्च॥ ३॥

[५]

सं त्वा नह्यामि पर्यसा घृतेन सं त्वा नह्याम्युप ओर्पीभिः। सं त्वा नह्यामि प्रजयाऽहम् द्य सा दीक्षिता संनवो वाजम् स्मे। प्रैतु ब्रह्मण्स्पली वेदिं वर्णन सीदतु। अथाहमनुकामिनी स्वे लोके विशा इह। सुप्रजसस्त्वा वृयः सुपलीरुपं सेदिम। अग्ने सपलदं भन्मदव्यासो अदाम्यम्। इमं वि ष्यामि वरुणस्य पाशं (१९)

यमबन्धीत सविता सुकेतः। धातुश्च योनौ सुकृतस्य लोके स्योन मैं सुह पत्या करोमि। प्रेह्युदेह्युतस्य वामीरन्वग्निस्तेज्ञं नयत्वदितिर्मध्यं ददता रुद्रावसृष्टाऽसि युवा नाम मा मा हि सीर्वसुभ्यो रुद्रेभ्य आदित्येभ्यो विश्वेभ्यो वो देवेभ्यः पत्रेजनीर्गृह्णामि यज्ञाय वः पत्रेजनीः सादयामि विश्वस्य ते विश्वावतो वृष्णियावतुस्- (२०)

तवाग्ने वामीरनु सन्दृशि विश्वा रेताऽसि धिषीयागं देवान् यज्ञो नि देवीर्देवेभ्यौ यज्ञमशिषत्रस्मिन्थ्युन्वति यज्मान आशिषः स्वाहाकृताः समुद्रेष्टा गंभृर्वमा तिष्ठताऽनु। वातस्य पत्मन्त्रिड ईडिताः॥ (२१)

पाशं वृष्णियावतस्त्रिःशाच्च॥ ३॥

[६]

वषद्वारो वै गायत्रियै शिरोऽच्छिन्तस्यै रसः परापत्तस्म पृथिवीं प्राविशथस खंदिरो- ऽभवद्यस्य खादिरः सुवो भवति छन्दसामेव रसेनाव द्यति सरसा अस्याऽहुतयो भवन्ति तृतीयस्यामितो दिवि सोम आसीत्तं गायत्र्याहरूतस्य पूर्णमच्छिद्यत् तत्पर्णोऽभवत्तत्पूर्णस्य पर्णत्वं यस्य पर्णमर्यो जुहूर्- (२२)

भवति सौम्या अस्याऽहुतयो भवन्ति जुषन्ते ऽस्य देवा आहृतीर्देवा वै ब्रह्मन्नवदन्त तत्पूर्ण उपाशृणोथसुश्रवा वै नाम यस्य पर्णमर्यो जुहूर्भवति न पापः श्लोकः शृणोति ब्रह्म वै पर्णो विष्मरुतोऽन्नं विष्मरुतोऽश्वत्थो यस्य पर्णमर्यो जुहूर्भवत्याश्वत्थ्युपभृद्वस्त्रणवान्नमवरुन्धेऽथो ब्रह्मै- (२३)

व विश्यध्यूहति राष्ट्रं वै पर्णो विडश्वत्थो यत्पर्णमर्यो जुहूर्भवत्याश्वत्थ्युपभृद्वस्त्रमेव विश्यध्यूहति प्रजापतिर्वा अंजुहोथ्सा यत्राऽहुतिः प्रत्यतिष्ठत्तो विकङ्कत उददतिष्ठत्तोः प्रजा असृजत यस्य वैकङ्कती ध्रुवा भवति प्रत्येवास्याऽहुतयस्तिष्ठन्त्यथो प्रैव जायत

एतद्वै सुचा॑ रूपं यस्यैव रूपाः सुचो भवन्ति सर्वाण्येवैन॑ रूपाणि पशूनामुपं तिष्ठन्ते नास्यापरूपमात्मज्ञायते॥ (२४)

जुहुरथो ब्रह्मं सुचा॑ सुमदंश च॥३॥

[७]

उपयामगृहीतोऽसि प्रजापतये त्वा ज्योतिष्मते ज्योतिष्मन्तं गृह्णामि दक्षाय दक्षवृथे रातं देवेभ्योऽग्निजिह्वेभ्यस्त्वर्तायुभ्यु इन्द्रज्येष्टेभ्यो वरुणराजभ्यो वातापिभ्यः पर्जन्यात्मभ्यो दिवे त्वाऽन्तरिक्षाय त्वा पृथिव्ये त्वाऽपैन्द्र द्विष्टो मनोऽप जिज्यासतो जग्ध्यप यो नौ-ज्रातीयति तं जाहि प्राणायं त्वाऽपानायं त्वा व्यानायं त्वा सते त्वाऽसते त्वाऽन्यस्त्वौषधीभ्यो विश्वैभ्यस्त्वा भूतेभ्यो यतः प्रजा अक्खिद्रा अजायन्त तस्मै त्वा प्रजापतये विभूदाङ्गे ज्योतिष्मते ज्योतिष्मन्तं जुहोमि॥ (२५)

ओषधीभ्यश्वर्तुर्दश च॥१॥

[८]

यां वा अध्वर्युश्च यजमानश्च देवतामन्तरितस्तस्या आ वृश्येते प्राजापत्यं दंधिग्रहं गृहीयात्प्रजापतिः सर्वा देवता॑ देवता॑भ्य एव नि हुंवाते ज्येष्ठो वा एष ग्रहाणां यस्यैष गृह्यते ज्येष्ठयमेव गंच्छति सर्वासां वा एतद्वेवताना॑ रूपं यदेष ग्रहो यस्यैष गृह्यते सर्वाण्येवैन॑ रूपाणि पशूनामुपं तिष्ठन्त उपयामगृहीतो- (२६)

असि प्रजापतये त्वा ज्योतिष्मते ज्योतिष्मन्तं गृह्णामीत्याहु ज्योतिरैवैन॑ समानानां करोत्यग्निजिह्वेभ्यस्त्वर्तायुभ्यु इत्याहृतावतीर्वे देवतास्ताभ्यं एवैन॑॑ सर्वाभ्यो गृह्णात्यपैन्द्र द्विष्टो मनु॑ इत्याहु भ्रातृव्यापनुत्यै प्राणायं त्वाऽपानायु त्वेत्याहु प्राणानेव यजमाने दधाति तस्मै त्वा प्रजापतये विभूदाङ्गे ज्योतिष्मते ज्योतिष्मन्तं जुहोमी- (२७)

त्याहु प्रजापतिः सर्वा॑ देवताः सर्वाभ्य एवैन॑॑ देवता॑भ्यो जुहोत्याज्यग्रहं गृहीयात्तेजस्कामस्य तेजो वा आज्यं तेजस्येव भवति सोमग्रहं गृहीयाद्ब्रह्मवर्चसकामस्य ब्रह्मवर्चुसं वै सोमो॑ ब्रह्मवर्चस्येव भवति दधिग्रहं गृहीयात्पशुकामस्योगर्वे दध्यूर्कर्पशवं ऊर्जवास्मा॑ ऊर्जं पशूनवं रुन्धे॥ (२८)

उपयामगृहीतो जुहोमि त्रिचत्वारिंशत्त्रा॑॥३॥

[९]

त्वे क्रतुमपि वृञ्जन्ति विश्वे द्विर्यदेते त्रिभवन्त्यूमाः। स्वादोः स्वादीयः स्वादुनां सृजासमतं ऊषु मधु॑ मधुनाऽभि योधि। उपयामगृहीतोऽसि प्रजापतये त्वा॑ जुष्टं गृह्णाम्येष ते॑

योनिः प्रजापतये त्वा। प्राणग्रुहान्यृह्नात्येतावद्वा अस्ति यावदेते ग्रहाः स्तोमाश्छन्दाऽसि पृष्ठानि दिशो यावदेवास्ति त- (२९)

दवं रुन्धे ज्येष्ठा वा एतान्नाह्मणः पुरा विदामकृन्तस्मात्तेषाः सर्वा दिशोऽभिजिता अभूत्वन् यस्यैते गृह्यन्ते ज्यैष्यमेव गच्छत्यभि दिशो जयति पश्च गृह्यन्ते पश्च दिशः सर्वास्वेव दिक्ष्वृद्धुवन्ति नवंनव गृह्यन्ते नव वै पुरुषे प्राणाः प्राणानेव यजमानेषु दधति प्रायुणीये चोदयनीये च गृह्यन्ते प्राणा वै प्राणग्रुहाः (३०)

प्राणैरेव प्रयन्ति प्राणेरुद्यन्ति दशमेऽहन्गृह्यन्ते प्राणा वै प्राणग्रुहाः प्राणेभ्यः खलु वा एतत्प्रजा यन्ति यद्वामदेव्यं योनेश्यवते दशमेऽहन्वामदेव्यं योनेश्यवते यद्वशमेऽहन्गृह्यन्ते प्राणेभ्यं एव तत्प्रजा न यन्ति॥ (३१)

तत्प्राणग्रुहाः सुसत्रिःशब्दः ३॥

[१०]

प्र देवं देव्या धिया भरता जातवेदसम्। हृव्या नौ वक्षदानुषक्। अयमुष्य प्र देवयुरहोता यज्ञाय नीयते। रथो न योरभीवृतो घृणीवाश्वेतति त्मना। अयमग्निरुप्यत्यमृतादिव जन्मनः। सहस्रश्चिथ्सर्हीयां देवो जीवातवे कृतः। इडायास्त्वा पुदे वृयं नाभा पृथिव्या अधिं। जातवेदो नि धीमुद्घग्ने हृव्याय वोढँवे। (३२)

अग्ने विश्वेभिः स्वनीक देवैरुर्णावन्तं प्रथमः सौद योनिम्। कुलायिनं घृतवंतं सवित्रे यज्ञं नय यजमानाय साधु। सीदं होतः स्व उ लोके चिकित्वान्थ्सादयो यज्ञं सुकृतस्य योनौ। देवावीर्देवान् हृविषां यजास्यग्ने बृहद्यजमाने वयो धाः। नि होतो होतुषदेने विदानस्त्वेषो दीदिवा अंसदथसुदक्षः। अदंव्रतप्रमतिर्वसिष्ठः सहस्रं भरः शुर्चिजिह्वे अग्निः। त्वं दूतस्त्व- (३३)

मु नः परस्पास्त्वं वस्य आ वृषभं प्रणेता। अग्ने तोकस्य नुस्तनै तु नूनामप्रयुच्छन्दीद्यद्वोधि गोपाः। अभि त्वा देव सवितरीशानं वार्याणाम्। सदावन्मागमीमहे। महीद्यौः पृथिवी च न इमं यज्ञं मिमिक्षताम्। पिपृतां नौ भरीमभिः। त्वामग्ने पुष्करादध्यर्थवृनिरमन्थता। मूर्धो विश्वस्य वाघतः। तमु (३४)

त्वा दुध्यङ्गःभिः पुत्र ईधे अर्थर्वणः। वृत्रहणं पुरन्दरम्। तमु त्वा पाथ्यो वृषा समीधे दस्युहन्तमम्। धनञ्जयः रणेरणे। उत ब्रुवन्तु जन्तव उदग्निर्वृत्रहाजन्ति। धनञ्जयो रणेरणे।

आ य॒ हस्ते न खा॒दिन॒॑ शिशु॑ जा॒तं न बि॒र्भ॑ति। वि॒शाम॒ग्रि॒॑ स्वं॒धरम्। प्र दे॒वं दे॒वर्वी॑तये॑ भरता॑ वसु॒वित्तं॑मम्। आ स्वे योनौ॑ नि॑ षी॒दतु। आ (३५)

जातं जा॒तवै॒दसि॑ प्रि॒य॑ शिशी॑ताति॒थिम्। स्योन आ गृह॑पतिम्। अुग्नि॒ना॑उग्नि॑ समि॒ध्यते कुवि॒र्गृह॑पति॒र्युवा॑। हृव्य॒वाङ्गुहा॑स्यः। त्वं॑ ह्य॑ग्ने अुग्नि॒ना॑ विप्रो॑ विप्रेण॑ सन्ध्यसुता। सखा॑ सख्या॑ समि॒ध्यसै॑। तं मर्जयन्त सुक्रतुं॑ पुरोयावानमाजिषु। स्वेषु॑ क्षयेषु॑ वाजि॒नम्। यज्ञेन यज्ञमयजन्त दे॒वास्तानि॑ धर्माणि॑ प्रथमान्यांसन्। ते हु॑ नाकं॑ महि॒मानः॑ सचन्ते॑ यत्र॑ पूर्वे॑ साध्या॑ सन्ति॑ दे॒वाः॥ (३६)

वोढंवे दूतस्त्वन्तमु॑ सीदुत्वा॑ यत्रं॑ च॒त्वारि॑ च॥५॥ [११]

पूर्णर्ष्वयो॑उग्नि॒ना॑ ये दे॒वाः सूर्यो॑ मा॑ सन्त्वा॑ नद्यामि॑ वपद्वारः॑ स खा॒दिव उपयामृहीतोऽसि॑ यां॑ वै॑ त्वे॑ कृतुं॑ प्र दे॒वमेकांदश॥११॥
पूर्णा॑ संहुजा॑न्तव॑ग्ने॑ प्राग्ने॑रेव पष्टि॒॑शत्॥३६॥
पूर्णा॑ सन्ति॑ दे॒वाः॥

हरिः॑ ॐ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां॑ तृतीयकाण्डे॑ पञ्चमः॑ प्रश्नः॑ समाप्तः॥३-५॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां॑ तृतीयकाण्डः॑ समाप्तः॥३॥

